

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοσὸν μεταρῶμεν χρόνον
εἰς τὴν γῆν τῶν Παρθενῶν.

Ἀπρίλη τρίτη κ' εἰκοστὴ
κ' ἔλαθε Κορῶνα δοξασιὰ.

Χίλια κ' ἐνηκούσα πέπτε,
τὰ κουνούμει κ' ἐν κουνεῖνται.

Ἄκτακόσα κ' ὀγδόνα κ' ἔνια
καὶ σφαχτίκαν Ρῶμοι σὺν ἀρνιά.

Εἰς τῆς Ἀγγλίας τὴν Κορωνάτη,
ποῦ τὴν ξενίζου εἰς τὸ Παλάτι.

Ἵνειρευτὴ Βασίλισσα, τῶν Βρεττανῶν καμᾶρι,
Βασίλισσα ἴστην ἀρετῇ, ἴστην ὠμορφιά, ἴστη χάρι,
καθρέφτισε τὰ μάτια σου, ποῦ φῶς σκορποῦν ἀκόμα.
μέσα ἴστο καταγάλανο τῶν οὐρανῶν μας χρῶμα.

Λένε, χρυσοῦ Βασίλισσα, καὶ γράφουε γιὰ σένα
σὺν ἴσουνα Πριγκήπισσα σὲ χρόνια ξεχασμένα
πῶς τῶχεσ γιὰ καμᾶρι σου νὰ ράβεσαι μονάχη,
κ' ἄγγελος σ' ἐνανούρισε μὲ τὰ χρυσοῦ φτερά του,
κ' εἶπε : χαρὰ ἴστον τὸν λαό, ποῦ τέτοια τύχη θάχη
νὰ βάλῃς τὴν κορῶνα του καὶ νὰ γενῆς κυρά του.

Καὶ τότε ἐφεγγοδόλησαν τὰ ζαφερένια μάτια
κ' ἴδανε γάμου στέφανο μὲ στέμμα λαμπερό,
κ' ἄστραψαν λαμπερότερα τῶν Ἀγγλῶν τὰ παλάτια
μὲ μίαν ψυχῆς ἀγγελικῆς χρυσάφι λαγαρό.

Ἵλαις τῆς γῆς τῆς ὠμορφιάς, Βασίλισσα, τῆς πῆρες,
καὶ μυθικαῖς ἐφόρεσεσ κορώναις καὶ πορφύραις,
ἀλλὰ τὰ ρόδα τῶν λαῶν κ' ἴη πασχαλιαῖς κ' οἱ κρῖνοι
σὲ ραίνουε γιὰ τὴν ἀρετῇ καὶ γιὰ τὴν καλοσύνη.

Μὲ τὴν ἐλπὰ τῆς Ἀθηναῖς στεφανωμένη στέκα,
ποῦ πάντα γιὰ τὴν ἀρετῇ καλλίφυλλη θ' ἀνθίζη...
γιὰ μίαν τέτοια ρήγισσα κ' ἀτίμητη γυναῖκα
τιμῇ ἴστο στέμμα ποῦ φορεῖ, ἴστο θρόνο ποῦ καθίζει.

